

del af deponeringen, fordi man dermed også får mulighed for at fastholde de forsyningsområder på likviditetsområdet.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det kommer til at lyde meget teknisk, når den konservative ordfører forklarer det. Men når kommunerne har en stor likviditet, fordi indtægterne stiger og udgifterne ikke stiger, er det jo, fordi de ikke kan få lov at bruge pengene, f.eks. de penge, som de har sparet op i børnehaver og skoler osv. til nødvendige investeringer, som de har planlagt, eller til at renovere kloaker eller skoler og plejehjem for, og det betyder jo, at det kommer til at koste meget, meget mere, når de en dag får lov til at renovere dem.

Derfor risikerer vi, at den gæld, vi sparer op ved ikke at vedligeholde vores kloaker og bygninger, bliver større end det, man sparer i renteindtægter på, at man betaler mere af på statsgælden, nøjagtig ligesom vi kan se, at det, at man ikke har renoveret togskinnerne, koster, at vi nu skal investere mange, mange milliarder kroner, og at vi har haft en lang periode, hvor togdriften absolut ikke har været optimal.

Derfor spørger jeg igen, om ikke det vil være mere fornuftigt at være økonomisk ansvarlig og bruge nogle penge på at lave de fornødne investeringer på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jamen jeg havde jo også sagt, at det var meget teknisk.

Så vil jeg lige sige, at det er fuldstændig rigtigt, at kommunens likviditet forbedres, fordi kommunen ikke kan få lov at bruge pengene. Men baggrunden er jo, at der er skabt en situation med vækst i samfundet, vækst i indkomsterne og dermed vækst i skattegrundlaget og øgede indtægter for kommunerne. Så det skal man lige huske, når man gør regnebrættet op.

Så det er jo altså likviditet og likviditetsbinding. Er der så projekter, som ligger ud over det, kan der naturligvis dispenseres fra den her deponering, således at man kan få lov at bruge sin likviditet. Men kloakområdet og hele forsyningsområdet er jo sammenblandet med den kommunale økonomi, og jeg så egentlig gerne, at man også likviditetsmæssigt skilte de to ting ad, så pengene ikke kunne vandre mellem de to områder, altså at man dermed fastholder depo-

neringspligt for det kommunale område og for forsyningsområdet.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg vil gætte på, at den konservative ordfører kender et par borgmestre, der også har den fordel, at de er borgmester i en væstkommune. Og det gør jo, at den her måde at gå til den kommunale likviditet på bliver lidt mere nuanceret, går jeg ud fra, også i den konservative optik.

Derfor vil jeg godt fortsætte diskussionen, som jeg ikke kunne gøre færdig med ordføreren for Dansk Folkeparti af hensyn til forretningsordenen, ved at spørge: Er det helt uden for en konservativ forestillingsverden, at man kunne tilrettelægge en række af de her byggeaktiviteter som vinterbyggeri? For det, der jo er kendsgerningen i byggeriet, er, at ledigheden sådan set er noget lavere om sommeren, end den er om vinteren, fordi vi i Danmark ikke er langt nok med hensyn til at lære at bygge om vinteren.

Det kunne sådan set i en situation med høj beskæftigelse være et af svarene på, hvordan man skulle sikre, at vi ikke kommer bagud med renovering af skoler osv. Og der var også en anden interessant detalje, som vi kunne dyrke, og det er: Er der egentlig flaskehalse alle de steder, hvor den kommunale anlægsaktivitet er interessant?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Altså, jeg er sådan set enig i, at vinterbyggeri er hensigtsmæssigt. Men jeg er ikke enig i præmissen for spørgsmålet, nemlig at hvis man gennemfører vinterbyggeri, kan man overskride den gældende anlægsramme. Jeg synes, at det er vigtigt at fastholde, at der er en overordnet ramme, og inden for den ramme må kommunen foretage en prioritering.

Det er korrekt, at for væstkommuner er der et særligt spørgsmål. Vi laver en aftale for kommunerne som helhed. Nogle kommuner har vækst, og nogle har tilbagegang, og der er en tendens til, at de, der har vækst, har de store omkostninger og dermed de store forpligtelser, men de bliver bare ikke overført fra dem, som ikke har vækst. Dermed er der en svaghed i aftalesystemet.

Hvordan den nye situation med 98 stærke kommuner igen kan føre til, at kommunerne er solidariske, og at pengene fordeles under en